

EFTA Surveillance Authority
Rue Belliard 35
1040 Brussels , Belgium

Your ref

Our ref
13/4276 SL ABR/MAV

Date
07.11.2013

Complaint concerning requirement to pay a registration tax for imported cars

1. Introduction

Reference is made to the EFTA Surveillance Authority's (the Authority) letter 15 October 2013 concerning a complaint against Norway on the requirement to pay Registration Tax for imported cars.

The Authority invites the Norwegian Government to provide information on three aspects of the current regulation on use of foreign-registered vehicles in Norway.

2. Relevant Norwegian law

Explanation of the national legal framework, including preparatory works, administrative circulars and practice regarding the duty to register foreign-imported cars in Norway.

Vehicles used in Norway must as a main rule be registered in the Norwegian vehicle register and the Norwegian taxes must be paid. The taxes in question are VAT on the Customs Value, Registration Tax and the Vehicle Scrap Deposit. Vehicles registered in Norway are also subject to the Annual Vehicle Duty.

The legal basis for the taxation is the yearly Parliamentary Resolutions, Act of 18 June 1965 No. 4 on road traffic, Act of 19 June 1959 No. 2 on tax for motor vehicles and boats, Act of 19 June 2009 No. 58 on VAT, as well as relevant regulations.

The possibility of using foreign-registered vehicles in Norway without having to pay the

national taxes is regulated by Act 21 December 2007 on customs No. 119 and Regulation of 20 June 1991 No. 381 on the exemption from import duties and taxes for importation and temporary use of foreign-registered motor vehicles in Norway (subsequently referred to as the Regulation). Exceptions are also made from the liability to declare the vehicles to the Customs Authorities when crossing the border.

The Regulation has two main categories of persons allowed tax-free use of the vehicles. A person resident outside the country, included persons with temporary residence in Norway, can use foreign registered vehicles here without further limitations, cf. the Regulation article 2 first and second paragraph. Norwegian residents may use such vehicles free of charge according to the exceptions listed in article 5.

If a person not meeting the requirements according to the Regulation is controlled by the Customs Authorities he or she must pay VAT on the Customs Value, Registration Tax and the Vehicle Scrap Deposit as well as an administrative fee, cf. the Regulation article 10 and Act of 19 June 1959 No. 2 on tax for motor vehicles and boats article 3. The vehicle may be detained as security for the VAT, cf. Act of 21 December 2007 No. 119 on customs article 4-2.

Duty-free re-exportation has been allowed in special circumstances, cf. article 10 in the Regulation. According to the wording of article 10 and practice such circumstances have mainly been short-term illegal use of the vehicle, emergency situations, use of rental vehicles and misinformation from a competent authority. The most frequently used category is short-term illegal use. The practice is expressed in the commentaries to the Regulation issued by the Customs Authorities, see below. A new practice for duty-free re-exportation was established 15 July 2013 whereby all persons in breach of the Regulation are allowed duty-free export. This applies to all vehicles controlled after 15 July 2013 and all pending cases and appeals. They are however obligated to pay the administrative fee which normally constitutes 15 per cent of the vehicle's taxes. This is a measure that will continue until the new scheme allowing reimbursement of registration tax comes into force, see below.

There are no preparatory works of significance concerning the Regulation. The Directorate of Customs and Excise issues commentaries on the Regulation. These are guidelines on the interpretation and they express administrative practices concerning each article. They also provide exemplifications. The commentaries are available online at www.toll.no.

3. Residence abroad and temporary residence in Norway

Information regarding the possibility under nation law for migrant workers from other EEA States with a rather infrequent stay in Norway to be exempted from the duty to register their cars.

Persons who are considered resident abroad according to article 3 of the Regulation may use foreign registered vehicles in Norway on a permanent or infrequent basis. They will not be obligated to pay the taxes as long as they fulfil the requirements to be considered resident abroad.

Article 3 reads as follows:

A person is considered to be resident outside of Norway when he is comprised by one or more of the following situations:

- 1. Person who has family, occupational and personal ties outside of Norway.*
- 2. Person who has family ties outside of Norway. This applies even if he has occupational and/or personal ties to Norway.*
- 3. Person who has occupational ties outside of Norway, as long as he does not have family ties to Norway. He must neither be registered in the Norwegian National Register.*
- 4. Person who has occupational ties to Norway and retains personal ties to another country. The qualification is that he has no family ties to Norway and either*
 - a. commutes to Norway on a daily basis, or*
 - b. has in fact been resident or intends to reside in another country at least 185 days during a 12 month period.*

A person is considered to have family ties to the country where he lives with his spouse or minor child whom he visits on a regular basis, at least once a month.

A person is considered to have occupational ties to the country where he has permanent work or is taking courses at college/university. A person has occupational ties to the country from which he receives a pension when this can be equalled with remuneration from a permanent job.

A person is considered to have personal ties to the country where he has regular night rest in a dwelling he owns or rents with a permanent lease. He cannot be considered to have personal ties outside of Norway if he is registered in the Norwegian National Register. Registration as temporary absent is not sufficient in this regard. (...)

Persons how are temporary resident in Norway are also allowed to use their vehicles here. Article 4 defines the concept of temporary residence:

A person is considered to have temporary residence in Norway when he can document that the stay will not exceed one year from the time of arrival.

The Customs Region can after application decide that a person has a temporary residence for one additional year if it can be documented that the stay shall not exceed two years from the time of arrival.

Application must be sent the Customs Region within the first year of arrival.

A temporary contract of employment can be relevant documentation for temporary residence.

A person cannot be considered to be temporary resident in Norway if he has resided her for more than 365 days during the two years prior to the time of arrival or has been registered in the Norwegian National Register within the same period.

The person may use the vehicle in Norway without paying taxes as long as he or she is a temporary resident. As a main rule temporary residence is a stay which does not extend one year. The status as temporary resident may be prolonged for one additional year if the person in question chooses to extend his or her stay here to a period of two years.

Temporary residence may also be established if a person can document that he or she will leave the country within two years at the time of arrival. This does not follow from the wording of article 4 but follows from administrative practice. This practice is described in the Customs Authorities' commentaries. The requirement to apply for a permit for the second year of the stay, applies irrespectively.

Information regarding the possibility under national law for migrant workers from other EEA States with a rather infrequent stay in Norway to pay a tax equivalent to the registration tax for cars whose amount is nonetheless proportional *pro rata temporis* to the period of time of their use in Norway.

There is at the present no possibility of a pro rata payment of the Registration Tax. The Directorate of Customs and Excise is currently reviewing a new reimbursement scheme for the Registration Tax which can be implemented legally through the budget for 2015. Reference is made to our letter to the Authority 21 February 2013 in case No: 66983 concerning leased foreign-registered vehicles.

The planned new scheme will imply that the Registration Tax will be reimbursed when the vehicle is exported. There will be made a deduction in the refund based on the duration of use on the national road network and the vehicle's assumed economic life. The possibility of reimbursement will apply to all vehicles registered in Norway. The refund of the taxes paid will ensure that the applicants pay a tax proportional to the use of the vehicle in Norway.

We hope this provides the information the Authority needs to assess the complaint in question.

Yours sincerely,

Elisabeth Berge
Deputy Director General

Agnes Brandt
Adviser

Enclosure

Copy: The Ministry of Foreign Affairs, the Directorate of Customs and Excise

**DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT**
Royal Ministry of Finance

EFTA Surveillance Authority
Rue Belliard 35
1040 Brussels, Belgium

Your ref

Our ref
08/1640 SL RHN/KR

Date
21 .02.2013

Reasoned opinion - registration tax applicable to foreign-registered leased motor vehicles used by Norwegian residents

Reference is made to the Authority's reasoned opinion dated 21 November 2012 regarding registration tax applicable to foreign-registered leased motor vehicles used in Norway by Norwegian residents. Reference is also made to the Authority's e-mail dated 7 January 2013, where the deadline to comply with the reasoned opinion was postponed to 21 February 2013.

In its reasoned opinion the Authority states that by maintaining in force Section 15 of Act of 18 June 1965 No. 4, Section 1 of Act of 19 May 1933 No. 11 on Special Charges, Section 1(1) of Act of 19 June 1959 No. 2 on taxes for motor vehicles and boats, Section 1-1 of Regulation of 19 March 2001 No. 268 on registration tax for motor vehicles and Section 1, paragraph 4 and Section 5(c) of Regulation No. 381, which provides that a full amount of registration tax is due for foreign-registered leased motor vehicles temporarily imported by Norwegian residents to Norway, without the person having any right to an exemption or refund where the vehicle is neither intended to be used essentially in Norway on a permanent basis or in fact used in that manner, Norway has failed to fulfil its obligations arising from Article 36 of the EEA Agreement.

In letter 23 May 2012 the Ministry of Finance acknowledged that the Norwegian system regarding the registration tax on leased motor vehicles imported and used on a temporary basis by Norwegian residents might be in conflict with the obligations arising from Article 36 of the EEA Agreement. It was further stated in the letter that the Directorate of Customs and Excise had been given the task to examine the case and to present possible amendments. The Directorate of Customs and Excise has presented

Postal address
P.O Box 8008 Dep
NO-0030 Oslo, Norway

Office address
Akersg. 40
postmottak@fin.dep.no

Telephone
+47 22 24 90 90
Org. no
972 417 807

Tax Law Department
Telephone +47 22 24 44 31/33
Telefax +47 22 24 95 11

their findings to the Ministry in letter dated 23 October 2012.

The issue was also discussed at the package meeting in Oslo on 25 October 2012.

Article 36 of the EEA Agreement prohibits a Member State to impose any restriction that is liable to impede or render less advantageous conditions of a provider of services established in another Member State where he lawfully provides similar services. Restrictions on the free movement of services are however acceptable if they are justified by overriding reasons relating to the public interest and comply with the principle of proportionality.

As the Court of Justice pointed out in the Case C-451/99 *Cura Anlagen* it should be recalled that the taxation of motor vehicles has not been harmonised and differs considerably from one Member State to another. Member States are therefore free to exercise their powers of taxation in that area provided that they do so in compliance with Community law. It is lawful for Member States to base the taxation on criteria such as the territory in which a vehicle is actually used or the residence of the driver. Both these criteria are various components of the territoriality principle. Member States may also conclude agreements amongst themselves to ensure that a vehicle is subject to indirect taxation in only one of the signatory States.

Furthermore the Court has stated that in that respect, registration appears to be the natural corollary of the exercise of those powers of taxation. Therefore, in a situation where a vehicle leased from a company established in one Member State is actually used on the road network of another Member State, the latter may impose an obligation for that vehicle to be registered in its territory.

As the Court pointed out in paragraph 69 of the judgment in *Cura Anlagen*, it is also necessary for the tax to comply with the principle of proportionality. In relation to an Austrian consumption tax, linked to an obligation to register vehicles leased in another Member State, the Court held that such a tax is contrary to the principle of proportionality in so far as the aim which it pursues could be achieved by introducing a tax proportionate to the duration of the registration of the vehicle in the State where it is used, which would ensure there was no discrimination with respect to amortisation of the tax against vehicle leasing undertakings established in other Member States.

Consequently, by introducing a possibility of reimbursement of the registration tax in cases where leased motor vehicles, provided by companies sited in other Member States, are used in Norway for a limited time span, the Norwegian system would meet the requirements set down Article 36 of the EEA Agreement.

The Finnish government made amendments in their registration tax in 2010, introducing a scheme for refunding registration tax in the event of export of vehicles

registered in Finland. The amendments were a result of the case law of the Court of Justice.

The Ministry of Finance are planning to introduce a system for refunding registration tax in the event of export of leased vehicles registered in the Central Motor Vehicles Register (Autosys) based on the Finnish system.

According to Ministry of Finance preliminary assessments, the new scheme will consist of the following elements:

Regulation No. 381 of 20 June 1991 on tax-free import and temporary use of foreign-registered motor vehicles in Norway, which contains provisions concerning exemption from motor vehicle tax, import duties and value added tax in connection with the importation and temporary use of foreign-registered motor vehicles will not be affected by the new amendments.

Leased motor vehicles will be subject to value added tax when imported to Norway. If the vehicle is to be used in Norway outside the scope of the exceptions in regulation No. 381, it must be inscribed in the Central Motor Vehicles Register (Autosys), and registration tax must be paid.

The leasing companies will be entitled to a reimbursement of the registration tax if a leased motor vehicle, registered in Autosys, is exported from Norway. The reimbursement will be calculated in accordance with the system for calculating registration tax on imported second hand vehicles set out in regulation No. 381 section 3-3 and 3-4. The leasing company must apply for reimbursement before the vehicle is exported, and the reimbursement will take place after the exportation.

The vehicle must have a valid periodic vehicle inspection (EU inspection) approval, and be in roadworthy condition at the time of exportation. It is for the applicant to document the condition of the vehicle. The Customs Authorities may require an examination of the vehicle in order to establish the technical condition of the vehicle before the refund is granted.

The elements listed above are in line with the Finnish refund system.

According to the Finnish refund system an administration fee of 300 euro is deducted from the calculated refund. Refunds less than 1000 euro are not paid out. It is not calculated interest on refund. The Ministry is considering applying similar arrangement in the Norwegian system.

The implementation of a system as describe above will need a further consideration, in cooperation with the Norwegian Customs Authorities. An extension as outlined will render necessary an amendment of the current legislation, hereunder the Parliament's

resolution on registration tax on motor vehicles and Regulation of 19 March 2001 No. 268 on registration tax for motor vehicles, and in the technical systems of both the custom administration and the road administration. This will also entail a 3 months hearing procedure.

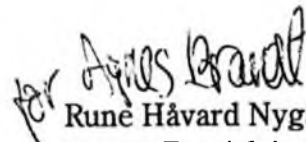
The introduction of a system for refunding registration tax in the event of export of leased motor vehicles is likely to have fiscal consequences, and must therefore be presented in the national budget before adoption.

The Ministry of Finance is planning to send a proposal on a public hearing in May 2013, and present a draft for amendments to the Parliament in the national budget in October 2013. Given approval from the Parliament a new system may enter into force 1 January 2014.

In light of the above, the Authority is invited to submit its observations on the content of this letter.

Yours sincerely,

Elisabeth Berge
Deputy Director General

Rune Håvard Nygaard
Senior Tax Adviser

Copy: Directorate of Customs and Excise
The Ministry of Foreign Affairs
The Attorney-General

FOR 1991-06-20 nr 381: Forskrift om avgiftsfri innførsel og midlertidig bruk av utenlandsregistrert motorvogn i Norge

DATO: FOR-1991-06-20-381
DEPARTEMENT: FIN (Finansdepartementet)
AVD/DIR: TAD, Skattelovavd.
PUBLISERT: 1 1991 320
IKRAFTTREDELSE: 1991-07-15
SIST-ENDRET: FOR-2010-03-15-393
ENDRER:
GJELDER FOR: Norge
HJEMMEL: LOV-1959-06-19-2-§ 1, LOV-2007-12-21-119-§ 6-1
SYS-KODE: BG27, BG29b, BG29i, D02
NÆRINGSKODE: 9121
RETTET: 13.02.2004 (§ 5 bokstav e og g, § 6 annet ledd, § 11 annet ledd),
01.03.2010 (hjemmel)
KORTTITTEL: Forskrift om utenlandsregistrert motorvogn

INNHold

Forskrift om avgiftsfri innførsel og midlertidig bruk av utenlandsregistrert motorvogn i Norge

- § 1. Forskriftens omfang og virkeområde.
- § 2. Hovedregel.
- § 3. Fast oppholdssted utenfor Norge.
- § 4. Midlertidig opphold i Norge.
- § 5. Innførsel og midlertidig bruk av utenlandsregistrert motorvogn for personer med fast oppholdssted i Norge. Vilkår.
- § 6. Etterlatelse.
- § 7. Midlertidig kjøretillatelse.
- § 8. Dokumentasjon
- § 9. (Opphevet 1 juli 2003, jf. ...)
- § 10. Betaling av toll og avgifter
- § 11. Utfyllende bestemmelser.
- § 12. Ikrafttredelse. Overgangsbestemmelser.

Forskrift om avgiftsfri innførsel og midlertidig bruk av utenlandsregistrert motorvogn i Norge

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 20. juni 1991 med hjemmel i lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter § 1, lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven) § 6-1 og lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 62.

Endringer: Endret ved forskrifter 17 jan 1992 nr. 22 , 28 feb 1996 nr. 220 , 19 mars 2001 nr. 270 , 21 mai 2003 nr. 654 , 12 des 2003 nr. 1538 , 18 aug 2006 nr. 981 , 15 des 2008 nr. 1359 , 15 des 2009 nr. 1526 , 15 mars 2010 nr. 393 .

§ 1. *Forskriftens omfang og virkeområde.*

Denne forskrift angir bestemmelser om fritak for engangsavgift, toll og merverdiavgift ved innførsel og midlertidig bruk av utenlandsregistrert motorvogn.

Bestemmelsene gitt i medhold av lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter, lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel, lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjelder så langt de passer og ikke annet er bestemt.

Denne forskrift gjelder motorvogn med tilhørende reservedeler og utstyr. Som motorvogn anses også tilhengere og campingvogner.

Med utleiekjøretøy menes motorvogn som ledd i profesjonell virksomhet stilles til leietakers rådighet mot vederlag for et bestemt tidsrom. Dersom leieavtalen inneholder en kjøpsopsjon, vil motorvognen ikke betraktes som et utleiekjøretøy.

Med bruk menes i denne forskrift enhver form for disponering.

Motorvogn som ikke er registreringspliktig etter bestemmelsene i hjemlandet eller som tidligere ikke er fortollet i Norge, regnes også som utenlandsregistrert.

0 Endret ved forskrifter 15 des 2008 nr. 1359 (i kraft 1 jan 2009), 15 mars 2010 nr. 393 .

§ 2. *Hovedregel.*

Toll- og avgiftsfri innførsel og midlertidig bruk av utenlandsregistrert motorvogn i Norge er tillatt for personer som har fast oppholdssted i et annet land, jf. § 3 .

Tilsvarende rett til innførsel og bruk har personer som har midlertidig opphold i Norge, jf. § 4, eller som for øvrig har adgang til slik innførsel og bruk etter bestemmelsene i denne forskrift, jf. § 5 .

Den midlertidige bruken skal opphøre og motorvognen straks fremstilles for tollekspedisjon hvis brukeren på innreisetidspunktet eller senere etablerer fast oppholdssted i Norge, eller for øvrig ikke lenger fyller vilkårene i denne forskrift.

Utenlandsregistrert motorvogn kan ikke toll- og avgiftsfritt innføres til Norge med sikte på utleie her. Utleiekjøretøy som er mottatt av utleiers representant som følge av et avsluttet leieforhold, kan likevel leies ut for transport direkte til utlandet.

Bruk av utenlandsregistrert motorvogn i ervervsmessig transport av personer eller varer mellom steder i Norge er ikke tillatt, med mindre annet er bestemt av samferdselsmyndighetene, følger av avtale mellom Norge og andre land eller fremgår av denne forskrift.

0 Endret ved forskrifter 28 feb 1996 nr. 220 (i kraft 15 mars 1996), 19 mars 2001 nr. 270 (i kraft 1 april 2001), 15 mars 2010 nr. 393 .

§ 3. *Fast oppholdssted utenfor Norge.*

En person anses å ha fast oppholdssted utenfor Norge når han faller inn under ett eller flere av følgende tilfelle:

1. Person som har sin familiemessige, ervervsmessige og personlige tilknytning utenfor Norge.
2. Person som har sin familiemessige tilknytning utenfor Norge. Dette gjelder selv om han har ervervsmessig og/ eller personlig tilknytning til Norge.
3. Person som har ervervsmessig tilknytning utenfor Norge, såfremt han ikke har familiemessig tilknytning til Norge. Han må heller ikke være registrert i norsk folkeregister.

4. Person som har ervervsmessig tilknytning til Norge, såfremt han opprettholder personlig tilknytning til et annet land. Forutsetningen er at han ikke har familiemessig tilknytning til Norge og enten

- a) daglig reiser frem og tilbake mellom Norge og det annet land, eller
- b) har oppholdt seg eller har til hensikt å oppholde seg i det annet land i minst 185 dager i løpet av en 12-månedersperiode.

En person anses å ha familiemessig tilknytning til det land hvor han bor sammen med ektefelle eller barn under 18 år, som han oppsøker jevnlig, normalt minst 1 gang hver måned.

En person anses å ha ervervsmessig tilknytning til det land han har fast arbeid eller følger undervisning ved universitet/ skole. En person kan anses å ha ervervsmessig tilknytning til det land han mottar pensjon fra, når denne naturlig kan likestilles med inntekt fra fast arbeid.

En person anses å ha personlig tilknytning til det land hvor vedkommende har regelmessig døgnhvile i bolig som han selv eier eller leier med helårs leiekontrakt. Dersom vedkommende er registrert i norsk folkeregister, kan han ikke anses å ha personlig tilknytning utenfor Norge. Registrering som midlertidig fraværende er ikke tilstrekkelig i denne sammenheng. Kravet til registrert utflytting gjelder ikke norske embeds- og tjenestemenn (herunder militært personell) beordret til tjeneste i utlandet, dersom de ikke kan få meldt flytting fra landet.

Anses en person å ha fast oppholdssted i mer enn ett land etter de nordiske lands lovgivning, løses tvisten ved en konsultasjon mellom de berørte lands tollmyndigheter. Tollregionen foretar konsultasjonen.

0 Endret ved forskrift 12 des 2003 nr. 1538 (i kraft 1 jan 2004).

§ 4. Midlertidig opphold i Norge.

En person anses å ha midlertidig opphold i Norge, når det kan dokumenteres at oppholdet ikke skal overstige ett år fra innreisetidspunktet.

Tollregionen kan etter søknad bestemme at en person skal anses å ha midlertidig opphold i Norge i ytterligere ett år, dersom det kan dokumenteres at oppholdet ikke skal vare utover 2 år fra innreisetidspunktet.

Søknad sendes til tollregionen innen ett år etter innreisetidspunktet.

Tidsavgrenset arbeidskontrakt kan anses som relevant dokumentasjon for midlertidig opphold.

En person kan ikke anses å ha midlertidig opphold i Norge, dersom han har oppholdt seg her i mer enn 365 dager i løpet av de to siste år før innreisetidspunktet, eller innenfor det samme tidsrom har vært innmeldt i norsk folkeregister.

0 Endret ved forskrift 12 des 2003 nr. 1538 (i kraft 1 jan 2004).

§ 5. Innførsel og midlertidig bruk av utenlandsregistrert motorvogn for personer med fast oppholdssted i Norge. Vilkår.

- a) Sammen med berettiget person.

Person med fast oppholdssted i Norge kan innføre og midlertidig bruke utenlandsregistrert motorvogn dersom berettiget person selv er med i vognen.

Med berettiget person menes person som har gyldig førerkort og som er berettiget til toll- og avgiftsfri innførsel av motorvogn til midlertidig bruk i henhold til denne forskrift.

- b) Virksomhetstransport.

I forbindelse med henting, levering, prøving, parkering, avskipning, hjemtransport o.l. av utenlandsregistrert motorvogn, kan person ansatt i norsk virksomhet føre utenlandsregistrert motorvogn på vegne av den som er berettiget til å bruke denne. Transporten skal skje som ledd i firmaets virksomhet.

c) Utleiekjøretøy.

Person med fast oppholdssted i Norge, kan innføre og midlertidig bruke et utenlandsregistrert utleiekjøretøy her i landet. Den totale bruken av utenlandsregistrerte utleiekjøretøyer etter denne bestemmelse må ikke overstige 42 dager i løpet av en periode på 12 måneder.

Bruk som nevnt i første ledd skal meldes til tollmyndighetene før motorvognen innføres til Norge. Det er kun den eller de personer som står oppført i leiekontrakten som kan melde bruken til tollmyndighetene. Meldingen skal inneholde: leietakers navn, fødselsnummer/ D-nummer, kontaktinformasjon på leietaker, motorvognens kjennemerke, navn på utleiefirma, avtalens referansenummer og tidsperioden motorvognen skal brukes i Norge. Toll- og avgiftsdirektoratet kan gi nærmere bestemmelser om hvordan melding til tollmyndighetene skal skje.

Utenlandsregistrerte utleiekjøretøyer som ikke gjenutføres av leietaker må leveres til utleiers representant her i landet. I de tilfellene representanten overtar motorvognen, plikter denne å besørge gjenutførsel. I den forbindelse kan representanten leie ut motorvognen for transport direkte til utlandet.

Et utenlandsregistrert utleiekjøretøy må ikke benyttes i Norge av personer med fast oppholdssted i Norge i tråd med bestemmelsen her i mer enn 182 dager i løpet av en 12-måneders periode.

d) Demonstrasjon

Tollregionen kan etter søknad gi tillatelse til at person som har fast oppholdssted i Norge, kan innføre og midlertidig bruke utenlandsregistrert motorvogn som skal demonstreres eller som er spesialutrustet for demonstrasjon av varer.

e) Flytting

Tollregionen kan etter søknad gi tillatelse til at person som har fast oppholdssted i Norge og som skal flytte ut fra Norge eller inn til Norge, i forbindelse med flyttingen kan innføre og midlertidig bruke utenlandsregistrert motorvogn her i inntil 14 dager regnet fra flyttedato.

Flytting må dokumenteres gjennom flytteattest, arbeidskontrakt eller annen relevant dokumentasjon. For beordrede norske embets- og tjenestemenn dokumenteres utflytting gjennom attest for beordring til utlandet.

f) Transitt mv.

Tollregionen kan etter søknad gi tillatelse til at person som har fast oppholdssted i Norge, kan føre utenlandsregistrert motorvogn i transitt mv. direkte fra innførselsstedet til utførselsstedet.

g) Kortvarig bruk

Tollregionen kan etter søknad gi tillatelse til at person som har fast oppholdssted i Norge, kan føre utenlandsregistrert motorvogn her i landet for kortvarig bruk i enkeltstående tilfeller. Tillatelse gis for et fastsatt tidsrom, og skal gjelde klart angitt person og motorvogn.

h) Utenlandsregistrerte tilhengere.

Utenlandsregistrerte tilhengere (herunder semitrailere) som her i landet trekkes av norskregistrerte motorvogner, kan innføres toll- og avgiftsfritt til midlertidig bruk også om føreren av trekkvognen har fast oppholdssted i Norge. Tilhengeren kan bare nyttes til ervervsmessig transport av varer fra et annet land til steder i Norge eller fra steder i Norge til

et annet land. Tilhengere registrert i EOS-land kan også benyttes ved ervervsmessig transport av varer mellom steder i Norge. Det settes som vilkår at tilhengeren er utstyrt med kjennetegn som gjør det mulig å identifisere den, og at tilhengeren gjenutføres senest 90 dager etter innpassering.

i) Firmabil

Tollregionen kan etter søknad gi tillatelse til at en arbeidstaker eller selvstendig næringsdrivende med fast oppholdssted i Norge kan bruke en bestemt utenlandsregistrert motorvogn som er stilt til rådighet av en arbeids- eller oppdragsgiver etablert i et annet EOS-land. Motorvognen må være nødvendig for utførelsen av arbeidsoppgavene eller oppdraget, og kan ikke brukes vesentlig og varig i Norge.

Motorvognen anses brukt vesentlig og varig i Norge når den i løpet av en 12-måneders periode brukes i Norge i 183 dager eller mer og når den i samme 12-måneders periode brukes mer privat og ervervsmessig i Norge enn ervervsmessig i utlandet, målt i antall kilometer.

j) Internasjonal bistand ved katastrofer

Personer med fast oppholdssted i Norge kan innføre og midlertidig bruke utenlandsregistrert motorvogn i forbindelse med organisert bistandsarbeid ved større ulykker og naturkatastrofer. Tollregionen skal orienteres om innførselen når situasjonen tillater det.

Tollregionen kan etter søknad gi tillatelse til at person med fast oppholdssted i Norge, kan innføre og bruke utenlandsregistrert motorvogn som skal benyttes i forbindelse med beredskapsøvelser.

0 Endret ved forskrifter 28 feb 1996 nr. 220 (i kraft 15 mars 1996), 21 mai 2003 nr. 654 (i kraft 1 juli 2003), 12 des 2003 nr. 1538 (i kraft 1 jan 2004), 18 aug 2006 nr. 981 (i kraft 1 okt 2006), 15 des 2009 nr. 1526 (i kraft 1 jan 2010), 15 mars 2010 nr. 393 .

§ 6. *Etterlatelse.*

Utenlandsregistrert motorvogn som er innført eller brukt toll- og avgiftsfritt i henhold til denne forskrift, skal medbringes ved brukerens utreise. Motorvognen kan dog ved brukerens utreise etterlates i Norge i inntil 6 uker pr. 12 måneder uten toll- og avgiftsberiktigelse. Motorvognen skal under etterlatelsen ikke brukes av person som har fast oppholdssted i Norge, herunder heller ikke bortlånes eller utleies.

Tollregionen kan etter søknad tillate at motorvognen blir lagret for lengre tid under tollvesenets kontroll.

0 Endret ved forskrift 12 des 2003 nr. 1538 (i kraft 1 jan 2004).

§ 7. *Midlertidig kjøretillatelse.*

Tollregionen kan etter søknad samtykke i midlertidig kjøretillatelse under konsultasjon i henhold til § 3.

Person som er gitt kjøretillatelse i medhold av denne forskrift, plikter å ha tillatelsen med seg under kjøringen.

0 Endret ved forskrift 12 des 2003 nr. 1538 (i kraft 1 jan 2004).

§ 8. *Dokumentasjon*

Brukeren skal på betryggende måte dokumentere at han fyller vilkårene for toll- og avgiftsfri innførsel og midlertidig bruk av utenlandsregistrert motorvogn i medhold av denne forskrift. Tilsvarende dokumentasjonsplikt gjelder for særlige omstendigheter knyttet til den ulovlige bruken ved avgiftsfri gjenutførsel etter § 10 tredje ledd.

Attest fra folkeregisteret, leiekontrakt, arbeidskontrakt, vigselattest, skattedokumenter, opptaksbevis til skole/ universitet o.a. kan anses som relevant dokumentasjon for at bruker fyller vilkårene for toll- og avgiftsfri innførsel og midlertidig bruk av utenlandsregistrert motorvogn i Norge.

Dokumenter som legges frem skal være datert og undertegnet/ stemplet.

0 Endret ved forskrift 15 mars 2010 nr. 393 .

§ 9. (Opphevet 1 juli 2003, jf. forskrift 21 mai 2003 nr. 654 .)

§ 10.*Betaling av toll og avgifter*

Overtredelse av denne forskrift medfører plikt til å betale engangsavgift, toll og merverdiavgift.

Avgiftskravet rettes mot den som innfører eller bruker motorvognen i strid med reglene i forskriften her. For overtredelse av § 5 bokstav c fjerde ledd rettes avgiftskravet mot registrert eier av kjøretøyet.

Tollregionen kan tillate gjenutførsel uten innbetaling av ordinære avgifter når det foreligger særlige omstendigheter knyttet til den ulovlige bruken. I vurderingen av om det foreligger særlige omstendigheter kan det blant annet legges vekt på om den ulovlige bruken har vært kortvarig forutsatt at det gjelder en førstegangs overtredelse av forskriften. Ved brudd på meldeplikten etter § 5 bokstav c bør gjenutførsel uten ordinære avgifter tillates dersom brukeren kan dokumentere at de øvrige vilkårene for toll- og avgiftsfri innførsel og midlertidig bruk av utenlandsregistrert utleiekjøretøy er oppfylt.

0 Endret ved forskrift 15 mars 2010 nr. 393 .

§ 11.*Utfyllende bestemmelser.*

Toll- og avgiftsdirektoratet kan gi nærmere bestemmelser til presisering, utfylling og gjennomføring av denne forskrift, herunder beregning, tilbakebetaling, kontroll, dokumentasjon, gjenutførsel m.v.

0 Endret ved forskrift 15 mars 2010 nr. 393 (tidligere § 12).

§ 12.*Ikrafttredelse. Overgangsbestemmelser.*

1. Ikrafttredelse.

Denne forskrift trer i kraft 15. juli 1991.

Fra samme tidspunkt oppheves Finansdepartementets forskrift av 5. mars 1987 nr. 354 om toll- og avgiftsfri innførsel av utenlandsregistrerte motorvogner til midlertidig bruk i Norge.

2. Overgangsbestemmelser.

Tillatelser til innførsel og bruk av utenlandsregistrert motorvogn som er gitt i henhold til forskrift av 5. mars 1987, gjelder for det tidsrom og på de vilkår som er fastsatt.

For person som ved kontroll etter 15. juli 1991 må anses uberettiget til å innføre eller bruke utenlandsregistrert motorvogn i Norge, gjelder denne forskrift selv om motorvognen er innført før dette tidspunkt.

0 Endret ved forskrift 15 mars 2010 nr. 393 (tidligere § 13).

17. Midlertidig bruk av utenlands registrert motorvogn i Norge

17.1 Innledning

17.2 Forskriftens virkeområde og omfang – midlertidigforskriften § 1

17.3 Hovedregel – midlertidigforskriften § 2

17.4 Fast oppholdssted utenfor Norge – midlertidigforskriften § 3

17.5 Midlertidig opphold i Norge – midlertidigforskriften § 4

17.6 Innførsel og midlertidig bruk av utenlandsregistrert motorvogn for personer med fast oppholdssted i Norge – midlertidigforskriften § 5

17.7 Etterlatelse – midlertidigforskriften § 6

17.8 Midlertidig kjøretillatelse – midlertidigforskriften § 7

17.9 Dokumentasjonskrav – midlertidigforskriften § 8

17.10 Konsekvenser ved overtredelse av midlertidigforskriften § 10

17.11 Svalbardregistrerte motorvogner – særordninger og praksis

17.1 Innledning

I utgangspunktet må motorvogner som skal benyttes i Norge registreres i det sentrale motorvognregisteret, og avgifter (engangssavgift, merverdiavgift og eventuelt HFK-avgift) betales. Fra dette utgangspunkt er det gjort unntak for innførsel og midlertidig bruk av utenlandsregistrert motorvogn. Reglene om dette er gitt i forskrift om avgiftsfri innførsel og midlertidig bruk av utenlandsregistrert motorvogn i Norge (midlertidigforskriften). Midlertidigforskriften er gitt med hjemmel i motorkjøretøy- og båtavgiftsloven, tolloven og merverdiavgiftsloven.

Motorvogn som innføres avgiftsfritt i henhold til midlertidigforskriften, skal kun benyttes midlertidig og senere gjenutføres. Motorvognen kan som hovedregel ikke etterlates her i landet i løpet av den avgiftsfrie perioden, men skal gjenutføres ved brukerens utreise.

Overtredelse av midlertidigforskriften medfører plikt til å betale de avgiftene som ville påløpt dersom den avgiftspliktige hadde forholdt seg til gjeldende regler. Dette sammenfaller også med de avgiftene som betales for alle andre tilsvarende motorvogner som skal benyttes i Norge. Overtredelse av midlertidigforskriften kan også føre til illeggelse av administrative tillegg eller anmeldelse.

Skatte- og avgiftspolitikken er ikke en del av EØS-avtalen. I utgangspunktet er det derfor opp til Norge å regulere bruken av utenlandsregistrerte motorvogner her i landet. Regelverket på dette området må imidlertid ikke utformes slik at det kommer i strid med EØS-avtalens regler knyttet til de fire friheter; fri flyt av personer, tjenester, varer og kapital.

17.2 Forskriftens virkeområde og omfang - midlertidigforskriften § 1

Midlertidigforskriften gir på bestemte vilkår fritak for merverdiavgift og engangssavgift ved innførsel og bruk av utenlandsregistrert motorvogn i Norge.

Begrepet motorvogn omfatter personbil, varebil, bobil, motorsykkel, ATV mfl. med tilhørende reservedeler og utstyr. Tilhengere og campingvogner alene eller i kombinasjon med bil omfattes også av begrepet, jf. tredje ledd.

Med utleiekjøretøy menes motorvogn som ledd i profesjonell virksomhet stilles til leietakers rådighet mot vederlag for et bestemt tidsrom, jf. fjerde ledd. Retningsgivende for hva som omfattes av begrepet profesjonell virksomhet er utleiefirmaer, finansieringsselskaper samt bilverksteder som stiller motorvogner til rådighet i forbindelse med reparasjoner og annen service. Private utleieforhold omfattes ikke av bestemmelsen. Et privat leieforhold vil for eksempel foreligge der en person inngår kontrakt/avtale om utleie av eget kjøretøy med et familiemedlem eller en bekjent for et bestemt tidsrom mot vederlag. Selv om motorvognen som ledd i profesjonell virksomhet stilles til leietakers rådighet for et bestemt tidsrom, vil motorvognen ikke betraktes som et utleiekjøretøy dersom leieavtalen inneholder en kjøpsopsjon. Bakgrunnen for dette er at slike avtaler har mer karakter av å være avbetalingskjøp enn utleieavtaler. For øvrig omfatter ordningen både kort- og langtidsleie.

Med bruk menes i forskriftens forstand enhver form for disponering av motorvognen, jf. femte ledd. Med disponering menes mer enn kjøring, fysiske og faktiske muligheter til å kunne kjøre, lagring, fremvisning, reparasjoner og salg.

En motorvogn som ikke er registreringspliktig etter bestemmelsene i hjemlandet eller som tidligere ikke er fortollet i Norge, vil også regnes som utenlandsregistrert, jf. siste ledd.

17.3 Hovedregel - midlertidigforskriften § 2

Toll- og avgiftsfri innførsel og midlertidig bruk av utenlandsregistrert motorvogn i Norge tillates som hovedregel ved tre typetilfeller:

- personer med fast oppholdssted utenfor Norge,
- personer med midlertidig opphold i Norge og
- i nærmere bestemte tilfeller for personer som har fast oppholdssted i Norge

Regelverket er knyttet til avgiftsbestemmelsene og ikke til andre bestemmelsesområder. Det er viktig å være klar over at dette kan medføre ulik betydning i praksis i forhold til for eksempel skatteområdet.

Dersom en person ved innreise eller senere etablerer fast oppholdssted i Norge eller personen ikke lenger oppfyller vilkårene i forskriften, skal vedkommende umiddelbart fremstille motorvognen for tollekspedisjon. I slike tilfeller skal den midlertidige bruken straks opphøre, jf. tredje ledd.

Utenlandsregistrerte utleiekjøretøy kan bare leies ut i Norge når det skjer i forbindelse med gjenutførselen av motorvognen. Det er ikke tillatt for utenlandsk firma å drive utleievirksomhet i Norge, jf. fjerde ledd.

Såfremt samferdselsmyndighetene ikke bestemmer noe annet, er det ikke tillatt å bruke utenlandsregistrert motorvogn i ervervsmessig transport av personer eller varer mot vederlag mellom steder i Norge. Dette må ikke sammenblandes med tilfeller der en person som oppfyller vilkårene i midlertidigforskriften transporterer seg selv, verktøy og annet utstyr som vedkommende trenger i sitt arbeid. Slik transport anses ikke som transport av personer eller varer mot vederlag.

17.4 Fast oppholdssted utenfor Norge - midlertidigforskriften § 3

Midlertidigforskriften § 3

Midlertidigforskriften § 3 regulerer når en person anses å ha fast oppholdssted utenfor Norge og dermed kan innføre og bruke utenlandsregistrert motorvogn her, jf. § 2. Bestemmelsen er basert på at den avgiftspliktige selv tar stilling til egen avgiftsplikt, og krever ikke kjøretillatelse. Brukeren av kjøretøyet må likevel til enhver tid kunne dokumentere at han/hun oppfyller vilkårene, jf. § 8.

For å kunne få status som person med fast oppholdssted i utlandet, må alle vilkårene i ett av punktene 1 til 4 i § 3 første ledd være oppfylt.

§ 3 første ledd nr. 1

§ 3 første ledd nr. 1 omhandler personer som har all sin tilknytning (familiemessig, ervervsmessig og personlig tilknytning) utenfor Norge. Dette vil for eksempel gjelde for turister.

§ 3 første ledd nr. 2

§ 3 første ledd nr. 2 omhandler personer som har familiemessig tilknytning utenfor Norge. Med familie menes her ektefelle og/eller barn under 18 år. Samboer likestilles ikke med ektefelle i denne sammenheng. Det kreves at vedkommende bor sammen med familien, og i praksis legges det til grunn at han/hun må ha felles hjem med ektefelle og/eller barn. Videre kreves det at vedkommende oppsøker hjemmet jevnlig, normalt minst 1 gang pr. måned. Med jevnlig menes at besøkene må være regelmessige og av en viss hyppighet. Dersom det er tale om sjeldnere besøk enn 1 gang pr. måned, vil det bli foretatt en helhetsvurdering av antall besøk og varigheten av disse. I vurderingen vil det

være naturlig å se hen til avstanden mellom Norge og hjemlandet. Dersom perioden som er til vurdering er mindre enn ett år, må dette reflekteres i vurderingen. Retningsgivende for vurderingen er 4-5 besøk i hjemlandet i året.

En person som har sin familiemessige tilknytning utenfor Norge vil kunne benytte utenlandsregistrert motorvogn her selv om vedkommende har ervervsmessig tilknytning (dvs. fast arbeid, pensjon, eller studier) til Norge og av den grunn har en bolig her (både dagpendlere, ukependlere og månedspendlere). Det har ikke betydning for fritaket at vedkommende er innmeldt i norsk folkeregister.

I enkelte tilfeller kan en person ha mindreårige barn, men ikke ektefelle i utlandet. I disse tilfellene kreves det at vedkommende har felles hjem med barnet i forbindelse med de jevnlige familiebesøkene. Det anses ikke tilstrekkelig at samvær finner sted i foreldrehjemmet eller lignende. Videre vil bidragsplikt for barn bosatt i utlandet i seg selv ikke være nok for å konstatere familiemessig tilknytning til utlandet.

§ 3 annet ledd åpner ikke opp for at en person kan ha sin familiemessige tilknytning til mer enn ett land, jf. formuleringen "det" land. Hvor en person har sin familiemessige tilknytning beror på en konkret vurdering.

§ 3 første ledd nr. 3

§ 3 første ledd nr. 3 omhandler personer som har ervervsmessig tilknytning til utlandet, for eksempel arbeidstakere eller studenter. Vedkommende må ikke bo sammen med ektefelle eller barn i Norge og kan heller ikke være registrert i norsk folkeregister. Med registrert i norsk folkeregister menes registrert bosatt i Norge. Person som har fått tildelt D-nummer anses ikke som registrert i folkeregisteret. Når det gjelder pensjonister/ trygdede, anses disse å ha ervervsmessig tilknytning til det landet som de får utbetalt pensjon/trygd fra.

§ 3 første ledd nr. 4

§ 3 første ledd nr. 4 omhandler personer som har ervervsmessig tilknytning til Norge, og som har regelmessig døgnhvile i bolig han/hun eier eller leier med helårs leiekontrakt i utlandet. Vedkommende kan ikke være registrert i norsk folkeregister eller ha familie-messig tilknytning til Norge. Med registrert i norsk folkeregister menes registrert bosatt i Norge. Person som har fått tildelt D-nummer anses ikke som registrert i folkeregisteret.

Det er videre et krav at vedkommende enten er dagpendler eller har til hensikt å oppholde seg utenfor Norge i mer enn 185 dager i løpet av en 12 måneders periode. En person som har full stilling i Norge (normalt 230 arbeidsdager i året), må med andre ord dagpendle for å oppfylle vilkårene i dette punktet.

Som ervervsmessig tilknytning regnes all inntektsgivende virksomhet. Dette gjelder også trygdeytelser til livsopphold, så som alders- og uførepensjon eller annen stønad, som for eksempel kunstnerlønn, sluttpakke eller lignende. Som ervervsmessig tilknytning regnes også tilfeller der vedkommende følger undervisning ved skole eller universitet.

17.5 Midlertidig opphold i Norge - midlertidigforskriften § 4

Midlertidigforskriften § 4

Midlertidig opphold på inntil 1 år fra innreisetidspunktet

En person anses som hovedregel å ha midlertidig opphold i Norge når hans/hennes opphold ikke skal overstige 1 år fra innreisetidspunktet, jf. første ledd. Innreisetidspunktet er det reelle tidspunktet personen kom til landet, og må ikke forveksles med tidspunktet kjøretøyet ble innført.

Bestemmelsen bygger på at vedkommende tar stilling til egen avgiftsplikt det første året. Det skal med andre ord ikke søkes om kjøretillatelse dersom oppholdet ikke overstiger ett år fra innreisetidspunktet. Vedkommende må likevel til enhver tid kunne dokumentere at oppholdet ligger innenfor en periode på

1 år regnet fra innreise-tidspunktet. Det innebærer at dokumentasjonsplikten oppstår på innreise-tidspunktet og gjelder hele den perioden kjøretøyet brukes her, jf. § 2 tredje ledd. Dokumentasjonen må være tilfredsstillende iht. § 8, se punkt 17.9.

Relevant dokumentasjon kan være arbeidskontrakt i Norge, innvilget permisjons-søknad fra arbeid i utlandet, studieplass i Norge, midlertidig utleie av egen bolig i hjemlandet. Dokumentasjonen må vise at oppholdet i Norge ikke skal overstige ett år fra personens innreisetidspunkt. En arbeidskontrakt med prøvetid vil ikke være tilstrekkelig dokumentasjon for et midlertidig opphold.

Person som har midlertidig opphold i Norge som følge av ektefelles, ev. annet familiemedlems midlertidige opphold her, vil oppfylle vilkårene dersom ektefellens/familiemedlemmets dokumentasjon for oppholdets varighet anses tilfredsstillende.

Når det gjelder asylsøkere, vil ikke de komme inn under bestemmelsene i tiden søknaden om opphold i Norge er til behandling. Bakgrunnen er at dette er personer som har søkt om permanent opphold i Norge, og som derfor ikke faller inn under midlertidigforskriften.

Midlertidig opphold på inntil 2 år fra innreisetidspunktet

Tollregionen kan etter søknad bestemme at en person skal anses å ha midlertidig opphold i Norge i ytterligere ett år, dersom det kan dokumenteres at oppholdet ikke skal vare utover to år fra innreisetidspunktet, jf. annet ledd. Det er et vilkår for å få kjøretillatelse at søknad fremsettes innen utgangen av det første året regnet fra innreisetidspunktet, jf. tredje ledd.

Det er i praksis også åpnet for at en person som allerede på innreisetidspunktet vet og kan dokumentere at oppholdet skal vare i inntil 2 år regnet fra innreisetidspunktet, kan søke om å få kjøretillatelse for hele perioden. Det er også i disse tilfellene et vilkår for kjøretillatelse at søknad sendes innen ett år etter innreisetidspunktet.

Med hensyn til relevant dokumentasjon, ektefelle/familiemedlems midlertidige opphold og asylsøkere vises det til omtalen over.

Tidligere opphold/registrering i folkeregisteret

En person kan ikke anses å ha midlertidig opphold i Norge dersom han/hun har oppholdt seg her eller har vært innmeldt i norsk folkeregister i mer enn 365 dager i løpet av de to siste årene før innreisetidspunktet, jf. femte ledd.

Frister

Fristene i § 4 er absolutte. I praksis er det likevel åpnet for at kjøretillatelse kan innvilges etter 1 års fristen når en person med opphold her i landet i inntil to år ønsker å innføre et kjøretøy i løpet av det andre året. Personen kan likevel ikke innføre og bruke kjøretøyet før kjøretillatelse er innvilget.

17.6 Innførsel og midlertidig bruk av utenlandsregistrert motorvogn for personer med fast oppholdssted i Norge. Vilkår - midlertidigforskriften § 5

Bokstav a sammen med berettiget person

Bokstav b virksomhetstransport

Bokstav c utleiekjøretøy

Bokstav d demonstrasjon

Bokstav e flytting til og fra Norge

Bokstav f transitt m.v.

Bokstav g kortvarig bruk

Bokstav h utenlandsregistrerte tilhengere

Bokstav i firmabiler

Bokstav j internasjonalt stand ved katastrofe

Midlertidigforskriften § 5

Midlertidigforskriften § 5 regulerer når en person som har fast oppholdssted i Norge kan innføre og bruke utenlandsregistrert motorvogn her, jf. § 2. Samtlige bestemmelser med unntak av bokstavene a, b, c og h krever at det søkes tollregionen om kjøretillatelse før innførsel av kjøretøyet. Bokstav c er basert på at bruken av kjøretøyet meldes elektronisk til Tollvesenet før innførsel.

Bokstav a: sammen med berettiget person

Med berettiget person menes en person som oppfyller vilkårene i forskriftens §§ 3, 4 eller 5 og som i tillegg har gyldig førerkort. En person med fast oppholdssted i Norge kan kjøre utenlandsregistrert motorvogn her forutsatt at den berettigede personen er med i motorvognen.

Bokstav b: virksomhetstransport

Med virksomhetstransport menes i denne sammenheng kjøring med en utenlandsregistrert motorvogn med sjåfør med fast oppholdssted i Norge. Kjøringen må skje i sammenheng med det norske firmaets virksomhet. Dette kan for eksempel være i forbindelse med bl.a. levering, prøving, parkering og avskipning. Det må videre være enkeltstående oppdrag av kort varighet. Personen må være ansatt i norsk virksomhet, dvs. at virksomheten må være registrert i Norge. Det er videre et krav at det må foreligge et reelt arbeidsforhold. Motorvognen kan ikke være registrert på firmaet som utfører oppdraget, men skal være registrert på den utenlandske oppdragsgiveren som enten kan være en privatperson eller et firma. Det er et krav at oppdraget er reelt og ikke har karakter av et proforma-arrangement.

Eksempler på virksomhetstransport kan være: laste/losse skip og andre transportmidler, for eksempel kjøre motorvognen av og på skip. Hotellparkering, for eksempel parkere motorvognen i en garasje. Annen parkeringsvirksomhet osv.

Bokstav c: utleiekjøretøy

Personer med fast oppholdssted i Norge kan innføre og bruke et utenlandsregistrert utleiekjøretøy her i landet i inntil 42 dager i løpet av en periode på 12 måneder. Perioden på inntil 42 dager kan deles opp. Det er et vilkår at bruken av utleiekjøretøyet skal meldes til tollvesenet før det innføres til Norge. Begrepet utleiekjøretøy er nærmere omtalt under punkt 17.2.

Det er etablert en elektronisk meldingsløsning som er tilgjengelig på toll.no. Løsningen er basert på at brukerne registrerer nødvendige data i et web-skjema før kjøretøyet innføres. Som nødvendige data regnes: leietakers navn, fødselsnummer/D-nummer, kontaktinformasjon på leietaker, motorvognens kjennemerke, navn på utleiefirma, avtalens referansenummer og tidsperioden kjøretøyet skal brukes i Norge. Dersom leietaker ikke har tilgang til internett, må han/hun henvende seg personlig til tollvesenet ved grensepassering. Tollvesenet vil da hjelpe leietaker med å fylle ut skjemaet elektronisk. Det er et vilkår for registreringen at personen står oppført som leietaker i leiekontrakten. Dersom flere personer står oppført i leiekontrakten og ønsker å bruke utleiekjøretøyet i Norge, må hver enkelt melde inn sin bruk. Andre personer med fast oppholdssted i Norge kan imidlertid bruke utleiekjøretøyet sammen med berettiget person når denne er med i kjøretøyet, jf. midlertidigforskriften § 5 bokstav a. Den som melder bruken får en kvittering på at opplysningene er sendt tollvesenet. Kvitteringen vil sammen med leiekontrakten regnes som dokumentasjon for at kjøretillatelse er gitt og skal medbringes i utleiekjøretøyet under kjøring, jf. § 7 annet ledd.

Ønsker leietaker å korrigere de registrerte opplysningene etter at registreringen er godkjent, må vedkommende kontakte betjent tollsted for å få utført endringene. Endringer kan innebære for eksempel reduksjon eller forlengelse av leieperioden innenfor de rammer som bestemmelsen oppstiller.

Det er en forutsetning at utleiekjøretøyet ved den innmeldte periodens utløp umiddelbart gjenutføres eller leveres til utleiers representant her i landet. I de tilfellene representanten besørger gjenutførselen, oppstilles det ikke noen tidsfrist for gjen-utførselen. Kjøretøyet kan ikke leies ut for videre bruk i Norge.

med unntak av tilfeller for transport direkte til utlandet i forbindelse med gjenutførsel av kjøretøyet. I den forbindelse kan utleiekjøretøyet også leies ut til person med fast oppholdssted i Norge.

Et utenlandsregistrert utleiekjøretøy kan ikke benyttes her av personer med fast oppholdssted i Norge i mer enn 182 dager i løpet av en 12-måneders periode. Den enkelte periode regnes fra utleiekjøretøyet innføres til landet og til det blir gjenutført. Velger leietaker å levere leiebilen til utleiers representant her i landet ved leieperiodens utløp, skal perioden regnes frem til leiebilen leveres til representanten. Den totale bruken av kjøretøyet i Norge skal ikke overstige 182 dager i løpet av en 12-måneders periode.

Bokstav d: demonstrasjon

Dersom en person med fast oppholdssted i Norge søker, kan tollregionen gi tillatelse til innførsel og bruk av utenlandsregistrert motorvogn som skal demonstreres eller som er spesialutrustet for demonstrasjon av varer. Kjøretillatelsen kan gis for et kortvarig tidsrom som finnes hensiktsmessig for demonstrasjonen. Tillatelsen gis som hovedregel til et begrenset antall navngitte personer. Vedkommende plikter å ha tillatelsen med under kjøring her i landet.

Kjøretillatelse kan gis i følgende tilfeller:

Motorvogn som skal prøvekjøres/demonstreres av vedkommende merkeimportør. Motorvogn som merkeimportør innfører for at norske motorjournalister skal "teste" den. Tilsvarende motorvogn skal ikke være tilgjengelig i Norge. Motorvogn som er spesialutrustet for demonstrasjon av varer. Det forutsettes at demonstrasjonsmateriellet er "fastmontert" i motorvognen. Det skal stilles tilfredsstillende sikkerhet for toll og avgifter for materiellet, jf. § tolloven 6-2. Det presiseres at dette kun gjelder øvrige varer og ikke selve motorvognen.

Bokstav e: flytting til og fra Norge

Person med fast oppholdssted i Norge kan etter søknad gis kjøretillatelse for utenlandsregistrert motorvogn i inntil 14 dager i forbindelse med flytting til og fra Norge. Flyttingen må kunne dokumenteres i form av en flytteattest, arbeidskontrakt eller annen relevant dokumentasjon.

Bokstav f: transitt mv.

En person med fast oppholdssted i Norge kan søke om tillatelse til å føre utenlandsregistrert motorvogn i transitt mellom innførselsstedet og utførselsstedet. Bestemmelsen gir en videre adgang i slike tilfeller til å føre motorvogn enn ved ordinær innførsel. Det presiseres at bestemmelsen ikke tillater at det gis kjøretillatelser for et lengre tidsrom enn det som anses strengt nødvendig for å frakte motorvognen den omsøkte strekningen.

Bokstav g: kortvarig bruk

En person med fast oppholdssted i Norge kan søke om tillatelse til å føre utenlandsregistrert motorvogn for kortvarig bruk i enkeltstående tilfeller. Tillatelsen gjelder for en bestemt motorvogn og person. Tillatelsen gis for et bestemt, begrenset tidsrom. Tillatelsen skal til enhver tid medbringes i motorvognen. Det kan bl.a. gis kjøretillatelser i følgende tilfeller:

Sjåfør ansatt i utenlandsk transportfirma når vedkommende selv ikke driver slik virksomhet i Norge. Søknad inneholdende personopplysninger om den ansatte må fremsettes av arbeidsgiveren, og tillatelse kan gis med varighet begrenset oppad til 1 år. Eventuell transporttillatelse må firmaet innhente fra kompetent myndighet i hjemlandet. Det presiseres at en transporttillatelse ikke er det samme som en kjøretillatelse ved at den førstnevnte gjelder selve transporten, mens kjøretillatelsen gjelder den avgiftsfrie bruken av motorvognen i Norge.

Avløser på turistbuss og vogntog, forutsatt at den utenlandske sjåføren skal overholde kjøre- og hviletidsbestemmelsene. Eventuell transporttillatelse må firmaet innhente fra kompetent myndighet i hjemlandet.

Idrettsarrangementer o.l. Forutsatt at motorvognen ikke eies eller leies av person, firma eller institusjon hjemmehørende i Norge, kan det gis kjøretillatelse for bruk i forbindelse med slike arrangementer.

Bestemmelsen omfatter også tilfeller der utenlandsregistrerte motorvogner blir innført til midlertidig bruk i forbindelse med større arrangement av nasjonal interesse, slik som for eksempel OL. I slike tilfeller har det ikke blitt satt krav til at motorvognen skal føres av bestemt person.

Det er videre åpnet for å kunne innvilge kjøretillatelse dersom en person velger å benytte motorvogn som transportmiddel til og fra utlandet i enkeltstående tilfeller. Med enkeltstående tilfeller menes inntil 2 ganger pr. år. Dette betinger at det søkes om kjøretillatelse for transport tur/retur fra grensepassering og hjem til bopel. Slik kjøretillatelse vil ikke bli innvilget dersom det foretas regelmessige reiser til/fra Norge av eksempelvis norske pensjonister og studenter som oppholder seg i utlandet store deler av året.

Bokstav h: utenlandsregistrerte tilhengere

Tilhengere registrert i EØS-land kan også benyttes til ervervsmessig transport mellom steder i Norge.

Bokstav i: firmabiler

Bestemmelsen omfatter tilfeller hvor en firmabil er stilt til rådighet for en arbeidstaker med fast oppholdssted i Norge av en arbeidsgiver som er etablert i et annet EØS-land. Det stilles krav om at motorvognen er nødvendig for utføring av arbeidsoppgavene som følger av arbeidsforholdet. Bestemmelsen omfatter også selvstendige næringsdrivende i tilsvarende situasjon.

EU-domstolens praksis har fastlagt hvem som anses som arbeidstaker eller selvstendig næringsdrivende. Begrepet arbeidstaker skal ikke tolkes snevert. Det skal defineres ut fra objektive kriterier, hvor det vesentlige kjennetegn er at en person i en viss periode presterer ytelser mot vederlag for en annen og etter dennes instruks. Et kortvarig og tidsbegrenset ansettelsesforhold kan gi status som arbeidstaker, men ansettelsen må ikke være så begrenset at den fremtrer som marginal eller supplerende. En selvstendig næringsdrivende utfører på den annen side sine tjenester utenfor et underordnings-forhold og er ikke underlagt en annens instruks. En grensedragnings mellom de to gruppene er ikke nødvendig å foreta ettersom begge omfattes. Der eksempelvis en arbeidstaker også har eierinteresser eller har styreposisjon i selskapet, har dette ikke betydning for bestemmelsens materielle omfang.

En motorvogn stilt til rådighet av et norskregistrert utenlandsk foretak (NUF) omfattes ikke av vilkåret om at motorvognen skal være stilt til rådighet av en arbeids- eller oppdragsgiver i et annet EØS-land.

Det kreves som nevnt over at kjøretøyet er nødvendig for utføring av arbeidsoppgavene. Dette innebærer at det ikke er tilstrekkelig å bruke bilen som transport-middel for at den skal anses nødvendig. Eksempel på hva som kan tenkes omfattet er selger som kjører rundt med varer eller for innhenting av ordrer. Eksempel på hva som ikke tenkes omfattet er transport til og fra arbeidsstedet.

Det kreves videre at bruken i Norge ikke må være vesentlig og varig dersom det skal gis tillatelse til avgiftsfri bruk. Den vesentlige og varige bruken vurderes i forhold til 12 måneders perioder og bygger på et kilometervilkår og et dagsvilkår. Dersom firmabilen i løpet av en 12 måneders periode brukes i Norge i 183 dager eller mer og i samme 12 måneders periode brukes mer i Norge enn i utlandet regnet i kjørelengde (kilometer), kan det ikke gis tillatelse. Begge vilkårene mht. kilometer og dagsvilkår må være oppfylt. Når det gjelder dagsvilkåret, er det antall dager bilen er i bruk i Norge som er relevant. Det regnes kun i hele dager. Dersom bilen brukes både i Norge og i utlandet samme dag og bruken i utlandet er av privat art, regnes dagen som brukt i Norge. Dersom bruken i utlandet derimot er helt eller delvis ervervsmessig, regnes dagen ikke som brukt i Norge. Med ervervsmessig bruk menes bruk som utgår av det aktuelle ansettelsesforholdet eller næringsvirksomheten. Annen bruk regnes som privat bruk. I Norge regnes både privat og ervervsmessig bruk med. I utlandet er det kun den ervervsmessige bruken som er relevant, slik at privat bruk ikke regnes med. Kjøring mellom

bopel i Norge og arbeidssted i utlandet regnes som ervervsmessig bruk i utlandet. Som utland regnes både EØS-land og tredjeland.

For at bruken skal anses vesentlig og varig, krever kilometervilkåret at bilen brukes mer i Norge enn i utlandet regnet i antall kilometer. Kjørelengde må beregnes ut fra hvor bruken faktisk skjer. Unntaksvis regnes all kjøring mellom bopel i Norge og arbeidssted i utlandet som bruk i utlandet.

Det må søkes tollregionen om tillatelse på forhånd. Det er bruker med fast oppholdssted i Norge som skal søke, dvs. den aktuelle arbeidstaker eller selvstendig næringsdrivende. Tillatelse gis for perioder på inntil 12 måneder og skal gjelde for en bestemt motorvogn. Ved bytte av bil må det derfor søkes om en ny tillatelse, eventuelt om endring av eksisterende tillatelse. Det er bruker som på betryggende måte skal dokumentere at han/hun oppfyller vilkårene, jf. § 8. Kopier av relevante dokumenter skal følge søknaden. Sammen med søknaden må bruker gi en beskrivelse av den planlagte bruken av motorvognen. Arbeidsgiver/oppdragsgiver må skriftlig gi opplysninger om nødvendigheten av kjøretøyet i virksomheten.

Det bør stilles krav i tillatelsen om at denne skal medbringes i kjøretøyet for fremvisning ved kontroll.

Videre må bruker oppbevare dokumentasjon for faktisk bruk. Dette er viktig for etterfølgende kontroll. En kjørebok er en mulig måte å fylle vilkåret på. I boken skal det daglig og fortløpende noteres relevant informasjon. Eksempler på hva som bør anføres i kjøreboken er utgangspunktet for dagens kjøring, hvor det skal kjøres, i hvilken forbindelse, hvor kjøringen avsluttes og kjørelengde i følge kilometertelleren. Dersom bruker på andre måter kan oppfylle kravet til dokumentasjon, kan dette fremlegges i stedet for en kjørebok.

Tillatelsen gis under forutsetning av at vilkårene faktisk blir oppfylt. Dersom det senere viser seg at vilkårene faktisk ikke vil bli oppfylt, skal den avgiftsfrie bruken umiddelbart opphøre. Dersom det oppdages ved kontroll at vilkårene ikke lenger er oppfylt, vil det bli aktuelt å vurdere ileggelse av avgift og tilleggssavgift.

Det er kun arbeidstaker eller den selvstendige næringsdrivende selv som kan få tillatelse til å bruke bilen. Familiemedlemmer må, på lik linje med andre personer med fast oppholdssted i Norge, ha spesiell tillatelse for å kunne bruke bilen. Etter § 5 bokstav a kan andre personer føre bilen dersom berettiget person, i dette tilfellet vedkommende arbeidstaker / selvstendig næringsdrivende, selv er med i bilen. I øvrige tilfeller må det søkes særskilt. Bruken av motorvognen av familiemedlemmer teller som privat bruk i Norge.

Bokstav j: internasjonal bistand ved katastrofer

Person med fast oppholdssted i Norge kan innføre og midlertidig bruke utenlandsregistrert motorvogn i forbindelse med organisert bistandsarbeid ved større ulykker og naturkatastrofer. Det er i slike tilfeller nok at tollregionen blir informert om innførselen når situasjonen tillater det.

Tollregionen kan etter søknad også gi tillatelse til innførsel og midlertidig bruk dersom det skal avholdes beredskapsøvelser.

17.7 Etterlatelse - midlertidigforskriften § 6

Midlertidigforskriften § 6

Hovedregelen er at brukeren tar med motorvognen ved sin utreise. Det er likevel mulig å etterlate en utenlandsregistrert motorvogn i Norge i inntil 6 uker pr. 12 måneder. Tollregionen kan etter søknad også gi tillatelse til lagring av motorvognen ut over dette.

17.8 Midlertidig kjøretillatelse - midlertidigforskriften § 7

Dersom det er innhentet kjøretillatelse, skal denne medbringes under kjøringen.

17.9 Dokumentasjonskrav - midlertidigforskriften § 8

Midlertidigforskriften § 8

Bestemmelsen pålegger den som bruker utenlandsregistrert motorvogn her bevisbyrden for at vilkårene er oppfylt. Det innebærer at vedkommende må sannsynliggjøre at bruken er rettmessig.

Dokumentasjonen må være av en viss karakter, jf. formuleringen "betryggende". I utgangspunktet kreves det offentlige dokumenter eller liknende dokumenter – primært fra andre enn nærstående – som etter sin karakter gir opplysningene autoritet og notoritet. Eksempelvis kan dette være dokumentasjon på familietilknytning, oppholdets varighet, flyttemelding, arbeidskontrakt, oppdragets eller arbeidets varighet, botilknytning m.m.

Bestemmelsen er ikke ment å være uttømmende når det gjelder eksempler på dokumentasjon. Hvorvidt den fremlagte dokumentasjonen anses tilstrekkelig, må vurderes i hvert enkelt tilfelle.

Ovennevnte gjelder tilsvarende ved avgiftsfri gjenutførsel etter § 10 tredje ledd.

17.10 Konsekvenser ved overtredelse av midlertidigforskriften – midlertidigforskriften § 10

Betaling av ordinære avgifter

Overtredelse av midlertidigforskriften medfører plikt til å betale merverdiavgift og engangsavgift, jf. § 10 første ledd. Videre oppkreves det avgift på klimagassen hydrofluorkarbon (HFK), dersom motorvognen har klimaanlegg som benytter denne gassen.

Avgiftskravet skal rettes mot den som innfører/bruker motorvognen i strid med midlertidigforskriften, jf. § 10 annet ledd. Hvorvidt vedkommende er eier av motorvognen er ikke relevant i denne sammenheng. Ved overtredelse av § 5 bokstav c fjerde ledd om at det enkelte kjøretøy ikke kan benyttes her av personer med fast oppholdssted i Norge i mer enn 182 dager pr. 12 måneder rettes kravet mot registrert eier av utleiekjøretøyet, jf. § 10 annet ledd.

Tilbakehold av motorvogn

Motorvogn som er brukt i strid med midlertidigforskriften, kan tilbakeholdes med hjemmel i tollloven § 4-2 eller § 4-27.

Tilbakeholdshjemlene gjelder ikke for engangsavgiften. Dette innebærer at motorvognen ikke kan tilbakeholdes dersom de øvrige avgiftene (merverdiavgift og eventuelt HFK-avgift) er innbetalt. Tilbakeholdsretten skal ikke utøves ved brudd på § 5 bokstav c om utleiekjøretøy.

Avgiftsfri gjenutførsel

Tollregionen kan gi tillatelse til gjenutførsel av motorvogn som er brukt i strid med reglene i midlertidigforskriften uten oppkreving av fastsatte avgifter, jf. § 10 tredje ledd. I forbindelse med vurderingen av om slik gjenutførsel skal tillates angir forskriften et skjønnsstema, "særlige omstendigheter knyttet til den ulovlige bruken". Direktoratet kan gi utfyllende bestemmelser blant annet vedrørende gjenutførselsadgangen, jf. § 11.

Hvorvidt det er grunnlag for avgiftsfri gjenutførsel følger av en konkret helhetsvurdering fra tollvesenets side. Det foreligger ikke noe rettskrav på gjenutførsel av motorvognen uten betaling av avgifter i tilfeller der regelverket er brutt.

Avgiftsfri gjenutførsel av motorvognen innebærer et unntak fra hovedregelen om avgiftsplikt, og bestemmelsen tolkes derfor strengt. Faren for uthuling av regelverket samt hensynet til lik behandling av de avgiftspliktige må vektlegges spesielt ved vurderingen av om avgiftsfri gjenutførsel kan tillates.

Dersom det foreligger gjentakelse, bevisst forsøk på omgåelse eller langvarig ulovlig bruk vil dette tale imot at avgiftsfri gjenutførsel tillates. Det har heller ikke vært lovgivers forutsetning at forhold knyttet til brukeren og ikke direkte til den ulovlige bruken skal være relevante hensyn. Dersom det foreligger helsemessige årsaker som er den direkte årsaken til at motorvognen i et enkeltstående tilfelle ble brukt ulovlig, kan dette være et moment som må tas med i vurderingen. Force majeure-lignende tilfeller kan således være relevante.

Det er brukeren som må sannsynliggjøre at særlige omstendigheter foreligger, jf. § 8. Tollvesenet har allikevel en plikt etter forvaltningsloven § 17 til å påse at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak fattes. Der det anføres å foreligge særlige omstendigheter som synes uforholdsmessig vanskelig å dokumentere, må det ikke stilles for strenge krav til dokumentasjon.

Ved brudd på meldeplikten etter § 5 bokstav c bør avgiftsfri gjenutførsel tilates dersom brukeren kan dokumentere at de øvrige vilkårene for avgiftsfri innførsel og midlertidig bruk av utenlandsregistrert utleiekjøretøy er oppfylt. Dette følger direkte av § 10 tredje ledd.

Nedenfor kommenteres ytterligere noen momenter som kan komme inn i vurderingen. Det presiseres at listen ikke er uttømmende.

Varigheten av den ulovlige bruken

Kortvarig bruk kan tale for avgiftsfri gjenutførsel ved førstegangs overtredelse av forskriften. Dette følger direkte av § 10 tredje ledd. Ulovlig bruk i cirka 6 måneder kan anses som kortvarig.

Nødssituasjoner

Nødssituasjonen må være av en viss alvorlighet. Å benytte en utenlandsregistrert motorvogn i Norge for å rekke arbeidet eller lignende er ikke en nødssituasjon. En person er ikke i en nødssituasjon dersom faren kan avverges på annen måte enn ved ulovlig bruk av motorvogn.

Føreren av motorvognen oppfyller vilkårene for avgiftsfri innførsel og bruk av utenlandsregistrert motorvogn i Norge, men har ikke søkt.

Hvis vedkommende oppfyller de materielle vilkårene for kjøretillatelse, men ikke har søkt, bør gjenutførsel tilates.

En annen person enn bruker er registrert som eier av kjøretøyet

Det vil i slike tilfeller være av betydning hvilken relasjon det er mellom eier og bruker. Dersom det er et nærstående forhold mellom eier og bruker (for eksempel familie, venner og bekjente m.m.), vil det tale for oppkreving av avgifter. Det vil derimot tale for avgiftsfri gjenutførsel dersom relasjonen mellom eier og bruker er av forretningsmessig karakter, for eksempel ved utleiekjøretøy.

Begrunnelsen for denne differensieringen er at i nærstående forhold kan eieren lettere ha oversikt over bruken og således bære en del av ansvaret for at motorvognen blir tilbakeholdt. Leieforhold med opsjon på kjøp vil ikke alene tale for avgiftsfri gjenutførsel selv om dette er et forretningsforhold.

Feilinformasjon fra kompetent myndighet

Den som skal innføre og midlertidig bruke en utenlandsregistrert motorvogn i Norge, har en selvstendig plikt til å sette seg inn i regelverket. Dersom brukeren i god tro har innrettet seg etter feilinformasjon fra kompetent offentlig myndighet og av den grunn er kommet i en vanskeligere situasjon enn han/hun ellers ville ha vært, kan dette tale for avgiftsfri gjenutførsel. Informasjon fra tollvesenets tjenestemenn omfattes klart av begrepet kompetent offentlig myndighet. Utover dette må det skje en konkret vurdering.

Uriktige opplysninger om regelverket fra private personer skal ikke danne grunnlag for avgiftsfri gjenutførsel. Dersom kompetent offentlig myndighet henviser en person som søker opplysninger om regelverket til for eksempel en privat organisasjon, kan forholdet stille seg annerledes.

Administrativt tillegg

Administrativt tillegg til den avgiften som er eller kunne vært unndratt kan ilegges etter motorkjøretøy- og båtavgiftsloven § 3 og tollloven § 16-10, jf. merverdiavgiftsloven § 13-3 annet ledd. For å ilegge tillegg er det et vilkår at den som har overtrådt regelverket har utvist uaktsomhet eller forsett.

Ved overtredelse av midlertidigforskriften skal administrativt tillegg vurderes uavhengig av om motorvognen tillates gjenutført uten oppkreving av fastsatte avgifter. Det er gjort unntak fra dette ved avgiftsfri gjenutførsel av kjøretøy som omfattes av § 5 bokstav c om utleiekjøretøy.

17.11 Svalbardregistrerte motorvogner - særordning og paraksis

Etter søknad kan Tollregion Nord-Norge medhold av midlertidigforskriften § 5 bokstav g gi tillatelse til innførsel og bruk av svalbardregistrerte motorvogner på fastlandet i forbindelse med ferie for personer som faktisk er bosatt på Svalbard. Når det gjelder tillatelsens varighet, gis det i praksis kjøretillatelse for inntil 3 måneder pr. kalenderår. Tillatelsen er betinget av at motorvognen blir gjenutført til Svalbard innen fastsatt frist. Det er en forutsetning for å få slik kjøretillatelse at motorvognen faktisk brukes og er registrert på Svalbard. Det kan derfor ikke gis tillatelse for motorvogner som ikke har vært på Svalbard, for eksempel motorvogner som kjøpes nye på fastlandet og som skal tas med til Svalbard.

Sysselmannen skal tilrettelegge for at Statens Vegvesen kan utstede ordinære kjennemerker for den perioden kjøretillatelsen gjelder for. Tillatelsens gyldighetsperiode skal påføres i vognkortet. Overtredelse av gitt tillatelse kan føre til etterberegning av avgiftene samt illeggelse av administrative tillegg. Det er utarbeidet eget søknadsskjema som bl.a. kan fås ved henvendelse til Sysselmannen på Svalbard. Arsavgift må betales. Eieren får tilsendt innbetalingskort fra Tollregion Oslo og Akershus som skriver ut avgiften etterskuddsvis.

